

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate; de Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. I. Prima difficultas resolvitur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77355)

ca ratione, sed ex extrinseca providentia & mantenentia Dei, quos articulo præcedenti impugnavimus. Secunda id contendit de peccato habituali, & negat de actuali. Ita Durandus, Victoria, Medina, Suarez, Salas, & alij. Tertia negat peccatum tam actuale quàm habituale posse cum visione & amore beatifico simul existere. Hanc ut probabiliorem sustinent Martinez, Ildephonus, Ioannes à S. Thoma, Marcus à Serra, & alij ex nostris Thomistis.

§. I.

Prima difficultas resolvitur.

Dico primò, non posse, etiam de absoluta Dei potentia, cum visione aut amore beatifico peccatum actuale componi.

80. Hæc conclusio sequitur ex fundamentis articulo præcedenti statutis: Nam juxta D. Thomam sic se habet respectu videntis Deum bonitas divina, sicut respectu non videntis Deum ratio boni in communi: At impossibile est per quamcumque potentiam, quod homo in via aliquid velit, nisi sub ratione boni in communi; cum malum ut tale non possit appeti, ut infra parebit: Ergo repugnat quod in patria videns Deum velit aliquid, nisi in ordine ad bonum divinum; atque aded quod velit peccatum. Item impossibile est quod aliquis peccet sine iudicio practico, quo judicetur hic & nunc esse appetendum aliquid, quod ad Deum non sit ordinabile: Sed implicat tale iudicium cum beatifica visione conjungi: nam illa est perfectum iudicium, quo beatus speculativè & practicè iudicat Deum esse super omnia amandum, & omnia ad ipsum esse ordinanda: Ergo peccatum actuale non potest, etiam de absoluta potentia, cum beatifica visione componi.

81. Confirmatur: Ideò odium Dei cum beatifica visione conjungi nequit, quia stante visione non potest voluntati proponi Deus sub ratione mali; cum per illam proponatur & repræsentetur ut summum bonum: At etiam repugnat quod stante visione voluntati ut bonum proponatur aliquod objectum, avertens aut divertens à Deo; cum beatus evidenter iudicet per illam nihil esse bonum nisi in ordine ad Deum: Ergo repugnat cum visione beatifica quodvis peccatum actuale, non minùs quàm odium Dei conjungi.

82. Confirmatur ampliùs: Prudentia infusa non potest simul esse cum peccato, ut docet S. Thomas 2. 2. qu. 47. art. 13. Ergo nec visio clara Dei; quæ speculativè & practicè perfectior est prudentià infusà, imò eminenter continet omne id quod habet actus prudentiæ.

83. Deinde suadetur conclusio specialiter de amore beatifico: Ille enim est formalis conversio actualis ad Deum, cum virtuali ad minus displicentia omnis divertentis ab ipso: Atqui cum conversione actuali stare non potest de potentia etiam absoluta aversio actualis à Deo, quæ in peccato mortali invenitur; nec etiam cum virtuali displicentia cujuscumque objecti divertentis à Deo, actualis diversio competens veniali peccato: Ergo nec peccatum mortale, nec est veniale est compatibile cum amore beatifico, etiam de potentia Dei absoluta.

84. Denique probari potest conclusio ratione generali. Non potest Deus de potentia ordinaria actuale peccatum cum visione & amore beatifico conjungere: Ergo neque de extraordinaria

A & absoluta. Antecedens conceditur ab Adversariis, & patet ex dictis articulo præcedenti. Consequentia sic probatur: Ea quæ Deus miraculosè, ac de potentia extraordinaria & absoluta operatur, illi ut speciali auctori aut conservatori attribuuntur: Sed repugnat conjunctionem actualis peccati cum visione & amore beatifico, Deo ut auctori aut conservatori speciali attribui: Ergo & illa de absoluta potentia simul conjungi. Major patet, Minor probatur. Producentis aut conservans speciali concursu unionem ac similitatem duorum extremorum, attingit utriusque existentiam: Sed repugnat Deum, ut auctorem aut conservatorem specialem, attingere existentiam peccati, tam in fieri, quàm in conservari; aliàs illi, vel ut producenti, vel ut conservanti, attribueretur peccatum: Ergo repugnat conjunctionem actualis peccati cum visione & amore beatifico, Deo ut auctori aut conservatori speciali adscribi.

§. II.

Alia difficultas expeditur.

Dico secundò: Peccatum etiam habituale de absoluta potentia non posse cum beatifica visione componi.

Probatur primò: Impossibile est per quamcumque potentiam, quod homo simul habeat duos ultimos fines simpliciter, etiamsi unum habeat actualiter, & alium solum habitualiter, ut supra ostensum est: Sed videns Deum, habet illum actualiter pro ultimo fine simpliciter; cum visio beatifica sit Dei ut ultimi finis adeptio: qui verò est in statu peccati, in creaturam ut ultimum finem habitualiter conversus est: Ergo repugnat peccatum habituale cum beatifica visione conjungi.

Probatur secundò: Quæ Deus miraculosè & de potentia extraordinaria & absoluta operatur, illi ut speciali auctori vel conservatori tribuuntur; si enim de absoluta potentia impediret v. g. ne calor ignis expelleret frigus ab aqua, conservatio frigoris illi ut speciali auctori tribueretur: Sed repugnat conjunctionem peccati habitualis cum beatifica visione attribui Deo ut speciali auctori; alioquin, ut supra arguebamus, existentia aut conservatio peccati illi ut auctori speciali tribueretur, quod infinite ejus sanctitati repugnat: Ergo implicat peccatum habituale, de potentia Dei extraordinaria & absoluta, cum beatifica visione componi.

Probatur tertio, ratione fundamentali, quæ virtualiter est triplex: Peccatum enim habituale, seu macula peccati, tria importat, scilicet privationem gratiæ, aversionem à Deo ut ultimo fine, & quod talis privatio & aversio sit voluntaria, seu ex præcedenti actu voluntatis causata: Sed visio beatifica hæc tria virtualiter saltem excludit: Ergo cum peccato habituali impossibile est. Major supponitur extractatu de peccatis; Minor verò quantum ad singulas partes breviter suaderi potest. Et primò, quod visio privationem gratiæ virtualiter excludat, sic ostenditur. Actus necessariò supponens in subjecto à quo elicitur gratiam sanctificantem, ejus privationem implicite saltem & virtualiter excludit: Sed visio beatifica gratiam sanctificantem in subjecto à quo elicitur, necessariò & indispensablem supponit: Ergo ejus privationem virtualiter saltem excludit. Major patet: gratia